

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1980-1981

12 MAART 1981

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 19 van het koninklijk besluit van 24 december 1974 betreffende de gewone en de bijzondere tegemoetkomingen aan de minder-validen, gewijzigd bij artikel 7 van het koninklijk besluit van 24 december 1975

(Ingediend door de heer Levaux)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het bij artikel 7 van het koninklijk besluit van 24 december 1975 gewijzigde artikel 19 van het koninklijk besluit van 24 december 1974 betreffende de gewone en de bijzondere tegemoetkomingen aan de minder-validen bepaalt dat bij de berekening van de bestaansmiddelen die in aanmerking worden genomen om uit te maken of de betrokkene al dan niet recht heeft op een gewone of op een bijzondere tegemoetkoming en hoeveel deze bedraagt, het niet vrijgestelde kadastraal inkomen van de bebouwde onroerende goederen met 3 en het niet vrijgestelde kadastraal inkomen van de onbebouwde onroerende goederen met 9 vermenigvuldigd dient te worden.

Die bepaling dateert van 1975. Op dat ogenblik was het bedrag van het kadastraal inkomen vastgesteld op grond van de perekwatie van 1955, die ingevolge de muntontwaarding in ruime mate achterhaald was. Daar dat kadastraal inkomen niet meer beantwoordde aan de realiteit, moest het met drie worden vermenigvuldigd om het bedrag van de inkomsten uit verhuurde onroerende goederen vast te stellen waarmee het min of meer overeenstemde. Er zij echter op gewezen dat coëfficiënt 3 hoger lag dan die welke door het belastingbestuur inzake personenbelasting werd gebruikt, want deze was vastgesteld op 2.

Die toestand is volkomen veranderd door de kadastrale perekwatie van 1975, die in 1980 in werking is getreden. De algemene gemiddelde perekwatiecoëfficiënt van het kadastraal inkomen voor het hele land is immers gelijk aan 2,88.

Daar artikel 19 in zijn huidige redactie nog steeds niet gewijzigd is, is het bedrag van de bestaansmiddelen waarmee rekening wordt gehouden, aanzienlijk gestegen, hoewel

Chambre des Représentants

SESSION 1980-1981

12 MARS 1981

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 19 de l'arrêté royal du 24 décembre 1974 relatif aux allocations ordinaires et spéciales de handicapés, modifié par l'article 7 de l'arrêté royal du 24 décembre 1975

(Déposée par M. Levaux)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 19 de l'arrêté royal du 24 décembre 1974 relatif aux allocations ordinaires et spéciales de handicapés, modifié par l'article 7 de l'arrêté royal du 24 décembre 1975, précisait que, pour le calcul des ressources à prendre en considération pour établir ou non le droit à l'allocation ordinaire ou à l'allocation spéciale et son montant, il fallait multiplier par 3 le revenu cadastral non exonéré des biens immeubles bâtis et par 9 le revenu cadastral des biens non bâtis.

Cette disposition datait de 1975. A cette époque, le montant du revenu cadastral était établi sur la base de la péréquation de 1955, largement dépassée par la détérioration de la valeur de la monnaie. Ce revenu cadastral ne correspondait plus à la réalité, d'où sa multiplication par trois pour fixer le montant des ressources d'origine locative avec lequel il était plus ou moins en conformité. Cependant, il convient de remarquer que ce multiplicateur 3 était lui-même supérieur à celui utilisé par l'administration fiscale en matière d'impôt sur les personnes physiques, qui était égal à 2.

La revision cadastrale de 1975, entrée en vigueur en 1980, a modifié radicalement la situation. En effet, le coefficient général moyen de péréquation des revenus cadastraux, à l'échelle du pays, est égal à 2,88.

Du maintien de l'article 19 dans sa rédaction actuelle, il résulte que le montant — resté cependant objectivement identique — des ressources à prendre en considération est

de cijfers, objectief gesproken, dezelfde gebleven zijn. Bij de wijziging van artikel 17 door het koninklijk besluit van 24 september 1980 is aan die sterke stijging voorbijgegaan. Een aantal minder-validen zullen voortaan de voordelen van de wet niet meer genieten of het bedrag van hun tegemoetkoming zal althans sterk worden verminderd.

Tot staving daarvan nemen wij het geval van een gehuwde minder-valide met een kind ten laste. Hij is 100 % invalide en de enige bestaansmiddelen waarover hij beschikt, is een kadastraal inkomen van 35 000 F vóór de jongste kadastrale perekwatie in een gemeente met meer dan 30 000 inwoners.

Toestand vóór de kadastrale perekwatie

— Kadastraal inkomen : 35 000 F.

Aftrek (artikel 17; koninklijk besluit van 24 december 1975, artikel 5) : 15 000 F + 2 000 F = 17 000 F.

Bedrag van de bestaansmiddelen : (35 000 F - 17 000 F) $\times$ 3 = 54 000 F.

Gewone tegemoetkoming op 1 januari 1981 :

160 711 F + 19 552 F - (54 000 F - 12 500 F) = 138 763 F.

Toestand na de kadastrale perekwatie tegen de gemiddelde nationale coëfficiënt 2,88

— Kadastraal inkomen : 35 000 F $\times$ 2,88 = 100 800 F.

Aftrek (artikel 17; koninklijk besluit van 24 september 1980, artikel 1) : 30 000 F + 10 000 F = 40 000 F.

Bedrag van de bestaansmiddelen : (100 800 F - 40 000 F) $\times$ 3 = 182 400 F.

Gewone tegemoetkoming op 1 januari 1981 :

160 711 F + 19 552 F - (182 400 F - 12 500 F) = 10 363 F.

Dat betekent dat het recht op de gewone en op de bijzondere tegemoetkoming zo goed als wegvalt, terwijl de feitelijke toestand onveranderd blijft.

Doch de realiteit is nog erger. De gemiddelde perekwatiecoëfficiënt van het kadastraal inkomen voor gewone bebouwde onroerende goederen ligt immers hoger dan de algemene gemiddelde coëfficiënt. Voor het gehele land mag eerstgenoemde coëfficiënt op 3 worden geraamd. Bij de bespreking van de wet op de kadastrale perekwatie had de Minister van Financiën zich ertoe verbonden de verschillende verhogingscoëfficiënten per soort kadastraal inkomen mede te delen. De Commissie voor de Sociale Voorzorg of de Minister kan derhalve nagaan of hogergenoemd cijfer juist is. Er zij op gewezen dat bedoelde coëfficiënt in de industriegemeenten zeer vaak meer dan 3 bedraagt.

Het onderhavige wetsvoorstel heeft dan ook tot doel artikel 19 zodanig te wijzigen dat de toestand van vóór de kadastrale perekwatie in zijn geheel onveranderd blijft.

Na de aanvaarding van het wetsvoorstel zou de toestand er immers als volgt uitzien in het gegeven voorbeeld :

Kadastraal inkomen : 35 000 F $\times$ 2,88 = 100 800 F.

Aftrek (artikel 17; koninklijk besluit van 24 september 1980, artikel 1) : 30 000 F + 10 000 F = 40 000 F.

Bedrag van de bestaansmiddelen : 100 800 F - 40 000 F = 60 800 F.

sérieusement augmenté. La modification de l'article 17 introduit par l'arrêté royal du 24 septembre 1980 ne tient nullement compte de cette augmentation. Un certain nombre de handicapés vont être écartés du bénéfice de la loi ou vont voir le montant de leur allocation très sérieusement réduit.

A l'appui de cette constatation, prenons le cas d'un handicapé marié, avec un enfant à charge, invalide à 100 % et ne bénéficiant comme seule ressource que de revenus cadastraux d'un montant de 35 000 F avant la dernière péréquation cadastrale dans une commune de plus de 30 000 habitants.

Situation avant la péréquation cadastrale

— Revenu cadastral : 35 000 F.

Déduction (article 17; arrêté royal du 24 décembre 1975, article 5) : 15 000 F + 2 000 F = 17 000 F.

Montant des ressources : (35 000 F - 17 000 F) $\times$ 3 = 54 000 F.

Allocation ordinaire au 1er janvier 1981 :

160 711 F + 19 552 F - (54 000 F - 12 500 F) = 138 763 F.

Situation après la péréquation cadastrale au coefficient moyen national de 2,88.

— Revenu cadastral : 35 000 F $\times$ 2,88 = 100 800 F.

Déduction (article 17; arrêté royal du 24 septembre 1980, article 1) : 30 000 F + 10 000 F = 40 000 F.

Montant des ressources : (100 800 F - 40 000 F) $\times$ 3 = 182 400 F.

Allocation ordinaire au 1er janvier 1981 :

160 711 F + 19 552 F - (182 400 F - 12 500 F) = 10 363 F.

Ce montant entraîne pratiquement la suppression du droit à l'allocation ordinaire et à l'allocation spéciale pour une situation réelle inchangée.

La réalité est encore plus négative. En effet, le coefficient moyen de péréquation pour les seuls revenus cadastraux bâtis ordinaires est supérieur au taux moyen général. Au niveau national, il peut être estimé au coefficient 3. Le Ministre des Finances s'était engagé, lors de la discussion du projet de loi sur la péréquation cadastrale, à fournir le décompte des coefficients d'augmentation par type de revenus cadastraux. Il est donc possible à la Commission de la Prévoyance sociale ou au Ministre de vérifier ce fait. Il y a lieu de signaler que, dans les communes industrielles, ce coefficient dépasse très souvent le chiffre 3.

C'est pourquoi la présente proposition de loi modifie l'article 19 de telle manière que la situation existant avant la péréquation cadastrale soit plus ou moins globalement maintenue.

En effet, après l'adoption de la présente proposition de loi, la situation serait la suivante d'après l'exemple choisi :

Revenu cadastral : 35 000 F $\times$ 2,88 = 100 800 F.

Déduction (article 17; arrêté royal du 24 septembre 1980, article 1) : 30 000 F + 10 000 F = 40 000 F.

Montant des ressources : 100 800 F - 40 000 F = 60 800 F.

Gewone tegemoetkoming op 1 januari 1981 :

$160\,711\text{ F} + 19\,552\text{ F} \div (60\,800\text{ F} - 12\,500\text{ F}) = 131\,963\text{ F}$, d.i. op 6 800 F na het bedrag van de tegemoetkoming van vóór de kadastrale perekwatie.

Aangezien het hier om een « eenvoudig » voorbeeld gaat, waarbij geen rekening is gehouden met diverse factoren die invloed kunnen uitoefenen op de vaststelling van het bedrag van de bestaansmiddelen, heeft het onderhavige wetsvoorstel dus blijkbaar tot gevolg dat de vroegere rechten van de minder-validen in grote lijnen feitelijk onveranderd blijven.

Dat is dan ook de verantwoording van dit wetsvoorstel.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Artikel 19 van het koninklijk besluit van 24 december 1974 betreffende de gewone en de bijzondere tegemoetkomingen aan de minder-validen, gewijzigd bij artikel 7 van het koninklijk besluit van 24 december 1975, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 19. — Bij de berekening van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met :

1° wat betreft de bebouwde onroerende goederen : het bedrag van het niet vrijgesteld kadastraal inkomen;

2° wat betreft de onbebouwde onroerende goederen : het bedrag van het niet vrijgesteld kadastraal inkomen, vermenvuldigd met 3. »

Art. 2

De bepalingen van artikel 19 van voormeld koninklijk besluit van 24 december 1974, zoals zij waren gesteld vóór hun wijziging bij deze wet, blijven evenwel van toepassing op de beslissingen die vóór 1 januari 1980 uitwerking hebben.

Art. 3

Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1980.

2 maart 1981.

Allocation ordinaire au 1er janvier 1981 :

$160\,711\text{ F} + 19\,552\text{ F} - (60\,800\text{ F} - 12\,500\text{ F}) = 131\,963\text{ F}$, soit, à 6 800 F près, l'allocation d'avant la péréquation cadastrale.

Comme le cas est « pur », c'est-à-dire exclusif d'influences diverses dans la fixation du montant des ressources, la proposition de loi maintient donc, grosso modo, les droits réels antérieurs des handicapés.

Telle est donc la justification de la présente proposition de loi.

M. LEVAUX

PROPOSITION DE LOI

Article 1

L'article 19 de l'arrêté royal du 24 décembre 1974 relatif aux allocations ordinaires et spéciales de handicapés, modifié par l'article 7 de l'arrêté royal du 24 décembre 1975, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 19. — Pour le calcul des ressources, il est tenu compte :

1° en ce qui concerne les biens immeubles bâtis : du montant du revenu cadastral non exonéré;

2° en ce qui concerne les biens immeubles non bâtis : du montant du revenu cadastral non exonéré multiplié par 3. »

Art. 2

Les dispositions de l'article 19 de l'arrêté royal précité du 24 décembre 1974, telles qu'elles étaient libellées avant leur modification par la présente loi, restent toutefois applicables aux décisions produisant leurs effets avant le 1er janvier 1980.

Art. 3

La présente loi produit ses effets au 1er janvier 1980.

2 mars 1981.

M. LEVAUX